

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA E KOSOVA

A.br.2112/2018

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI, Departament za Administrativna Pitanja, sa sudijom Anita Nikçi-Morina i pravnom službenicom Albana Shabani, u administrativnom sporu tužioca K.A., iz sela R..., protiv tužene Ministarstvo Rada i Socijalne Zaštite u Prištini – Departament Penzija u Prištinishe Administracije Republike Kosova, zbog ukidanja rešenja na glavnoj javnoj raspravi, održano dana 05.03.2021, u prisustvu tužilačke stranke i odsustvu tužene stanke, donosi ovu:

PRESUDU

I. USVAJA SE tužbeni zahtev tužioca K.A., iz sela R....

II. UKIDA SE rešenje Vlade Kosova - Ministarstvo Rada i Socijalne Zaštite – Departman za Penzije u Prištini, od dana 23.07.2018 godine, i pitanje (predmet) vraća se tuženoj na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Obrazloženje

Tužilac je u glavnoj raspravi i podnetom tužbom dana 30.08.2018., zatražio od suda da mu se prizna pravo na penziju za odobe sa ograničenim sposobnostima i dodao da tužilac ovu penziju koristi godinu dana u iznosu od 75 eura. Tužilac smatra da je odluka koju je doneo DAPK je nepravедna i neosnovana, jer je tužilac pružio dovoljno dokaza u vezi sa svojim zdravstvenim stanjem na osnovu kojih se dokazuje njegova nesposobnost tamo gde je podneo dovoljno medicinskih dokaza. Njegova dijagnoza i stanje detaljno su opisani u medicinskim izveštajima koji su priloženi uz tužbu.

Tuženi je preko ovlašćenog zastupnika kao odgovor na tužbu podnetu 16.09.2019 predložio sudu da tužbu i tužbeni zahtev tužioca odbije kao neosnovan i da ostane na snazi odluka tužene sa brojom dosijea 6022258 od 23.07. 2018. kao zakonita odluka, sa pretenzijom da tužilac ne ispunjava zakonske uslove za priznavanje prava na penziju osobama sa ograničenim sposobnostima i da iznete pretenzije nije dokazao ni jednim dokazom.

Sud je u glavnoj raspravi administrirao dokaze i te: Odluka od 23.07.2017, otpustni list br.556 od 17.03.2017-28.03.2017, izveštaj sa konsultacije od 05.06.2018, uputstvo za konsultaciju od 04.06.2018, žalba sa br. Protokola 214, od 14.06.2018, rešenje od 24.05.2018, izveštaj sa konsultacija od 26.04.2018, specijalistički izveštaj pod brojem 2507 od 17.03.2017, poreska potvrda od 31.05.2017, izvod o stanju za period 01.08.2003- 26.03 .2014, izvod računa za period 26.03.2013-26.03.2014, rešenje od 04.05.2017, zahtev za penziju osoba sa invaliditetom od 12.04.2017, kopija lične karte tužioca, izvod sa br. Istorijata 4381 od 17.03.2017, izveštaj sa konsultacija od 11.04.2017, faktura poreza na imovinu od 11.04.2017, povratni list od 13.06.2018, sporazum o otvaranju računa i kartice, uputstvo za konsultacije od 06.04.2017, ocena lekarske komisije, otpustni list sa epikrizom od 30.12.1987 -08.01.1990.

Sud je procenio zakonitost pogodjenog rešenja tužbom u skladu sa članom 44 ZAS-a i administrirane dokaze na glavnoj raspravi i našao da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan.

Iz spornog rešenja proizilazi da, on sadrži takve mane zbog kojih se može se razmatrati njegova zakoni tost. Takve mane sastoje se u suštinskim kršenjima odredaba zakona o Administrativnom Postupku. Suštinska kršenja ovih odredaba konsistuju u činjenici da sa članom 47 ovog Zakona predviđeno je da administrativni akat, što u ovom slučaju podrazumeva pogodjeno rešenje tužbom, treba da sadrži osim ostalog i jedan sadržaj faktičkih konstatacija, baziranih na dostavljenim dokazima tokom administrativnog postupka, ili u osiguranim činjenicama od strane administracije, jedno izjašnjenje zakonskog osnova na koje se bazira ovaj akat i dr. Administrativni akat treba da bude obrazložen. U članu 48 istog zakona, predviđa da osim slučajeva gde sam zakon predviđa davanje razloga, treba svakako da se daju obrazloženja za sva ona akta, koja delimično ili potpuno negiraju, ukidaju, ograničavaju ili se tiču na jedan ili drugi način, prava i zakonski interesi ili određuju o obavezama ili kažnjavanjima, čije jedno suprotno rešenje sa pretenzijama zainteresovanih stranaka, ili su u suprotnosti sa jednom informacijom ili zvaničnim predlogom i dr. Obrazloženja treba jasno formulisati i da obuhvataju objašnjenja o zakonskoj i faktičkoj osnovi akta.

Osporeno rešenje pravno je nejasno i kontradiktorno je samoj sebi i svom obrazloženju. U svom obrazloženju nisu navedeni razlozi za presudne činjenice koje su uslovljavale donošenje osporenog rešenja. U obrazloženju rešenja data je opšta i apstraktna formulacija u kojoj je navedeno da Žalbeni Savet sa medicinskim stručnjakom iz odgovarajućih oblasti, postupajući po žalbi tužilje na sveobuhvatan način, na ročištu od 10.07.2018 razmotrilo je spise predmeta, žalbene tvrdnje, medicinsku dokumentaciju koja se nalazi u predmetu i procenu prvo stepene Medicinske komisije u skladu sa članom 9. Stav 5 Zakona 04/L-131, i utvrdili su da nema dovoljno dokaza da bi bio korisnik pune i trajne invalidske penzije. Takođe u obrazloženju ove odluke navodi se da je Komisija medicinskih veštaka ocenila kompletnu medicinsku dokumentaciju i na osnovu licenciranog uverenja porodične medicine, medicinske dokumentacije i izveštaja specijalista i utvrđeno je da nije donela dovoljno dokaza za ispunjavanje kriterijuma.

Iz Rešenja Vlade Kosova – MSRZ-DPARK, od dana 11.05.2018 konstatovano je da je tužilja ranije uživala penziju zbog ograničenih sposobnosti, dok joj je Rešenjem od 23.07.2018 godine, odbijeno to pravo uz konstataciju da je razlog odbijanja zahteva je da isti nije ispunio kriterijume predviđene Zakonom 04/L-131, odnosno članom 9. Stav 5, gorenavedenog zakona.

U tom smislu, sud smatra da tuženi organ nije obrazložio svoju odluku, na osnovu čega tužilac nema dovoljno dokaza da bude korisnik penzije za osobe sa trajnim invaliditetom, kada iz procena komisija je prethodno utvrđeno da tužilac ispunjava kriterijume da bude korisnik penzije za osobe sa trajnim invaliditetom, pa nije jasno kako je Savet za žalbe, 23. jula 2018. godine došlo do zaključka da se situacija tužioca promenila i da je isti ne ispunjava zakonske uslove da mu se prizna pravo penzije, u vezi ovog pitanja nije dato nijedno obrazloženje u pogođenoj odluci tužene. Nedostatak takve analize i ocene u odluci tuženog tela pogođenoj tužbom čini ovu odluku nestabilnom sa pravnog stanovišta.

Sud po pravilu odlučuje o administrativnom sporu na osnovu činjeničnog stanja potvrđenog od strane upravnih organa, dok iz napadnutog rešenja tužbom nije moguće razumeti kako je utvrđeno činjenično stanje.

Gore navedene mane su takve da ometaju procenu zakonitosti osporenog rešenja i u ovom pravcu sud obavezuje tuženi organ, da u ponovnom postupku deluje prema primedbama datim u ovoj Presudi, i nakon što otklanjanja navedene mane, donosi pravilno rešenje zasnovano u Zakonu.

Navedene primedbe su obavezne za tuženi organ, na osnovu člana 65. Zakona o Administrativnim Sporovima.

Stoga, Na osnovu gorenavedenih razloga, sud u smislu članova 5, 6 i 38 kao i Članu 46.2 Zakona o Administrativnim Sporovima, sud je usvojio tužbeni zahtev tužile i odlučio kao u dispozitivu ove Presude.

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI
Departament za Administrativna pitanja
A.br.2112/18, od dana 05.03.2021

Pravni službenik
Albana Shabani

S u d i j a
Anita Nikçi-Morina

PRAVNA POUKA: Protiv ove Presude dozvoljena je
Žalba u roku od 15 dana od dana prijema istog,
Apelacinom Sudu u Prištini, preko ovog Suda.